



Ulike tradisjoner for læring.

Hvordan lærer vi holdninger?

Hva skal til for å endre praksis?





Det skal være en praktisk-teoretisk opplæring, står i forskrift 555, bruk av arbeidsutstyr.

Litt om praktisk og akademisk tenkning **om læring**: (Fra foredrag av Olav Eikeland, forskningssjef Hiak.)

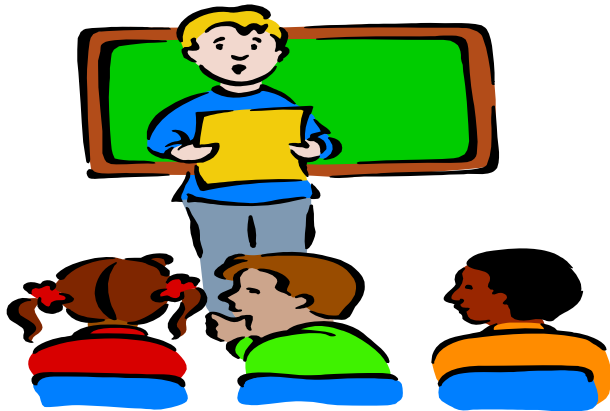
I Akademia er det å lytte og huske utvilsomt viktig, og nye begreper og ord kan bidra til at man ser ting og aspekter ved ting som man ikke så tidligere. Men litt "fiffig" kan man si at mesterlæren (vår læretradisjon, grovt sagt) dreier seg om å vise ting mens den andre formen (akademiske) underviser. Og på et vis forholder det å undervise seg til det å vise på en tilsvarende måte som det underforståtte forholder seg til det forståtte, som det underbevisste til det bevisste, eller som det underkommuniserte til det kommuniserte. Å undervise eller underforstå er **nesten** å vise eller forstå, akkurat som det underbevisste er nesten bevisst, og det underkommuniserte nesten kommunisert, men ikke helt. Forstavelsen *under*-foran-et-eller-annet påpeker i disse sammenhengene en mangel som kan fylles ved å forstå det underforståtte, bevisstgjøre det underbevisste og kommunisere det underkommuniserte og til slutt for oss **vise** det underviste.





En "skolsk" læretradisjon

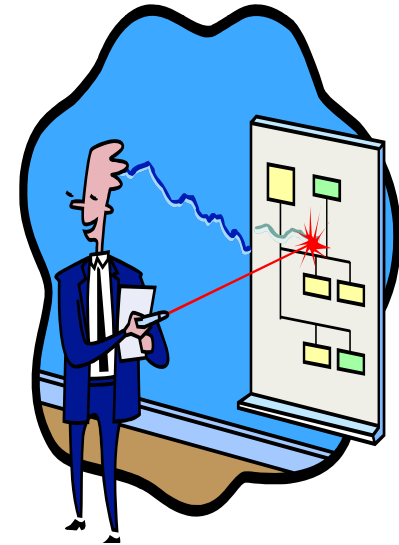
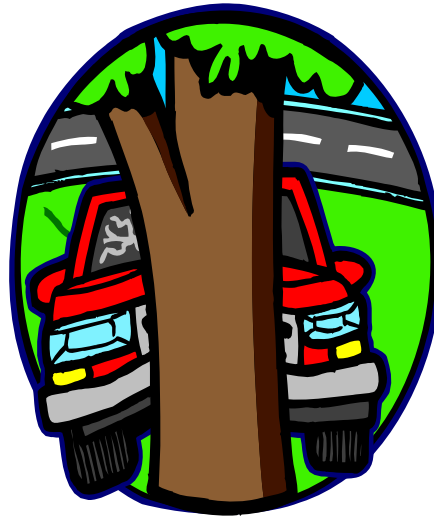
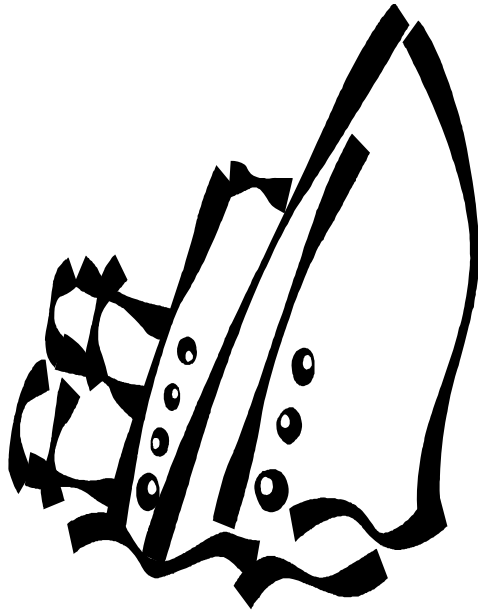
En praktisk læretradisjon





Ubevisst ukompetent, her er det farlig å være??

OOPS!



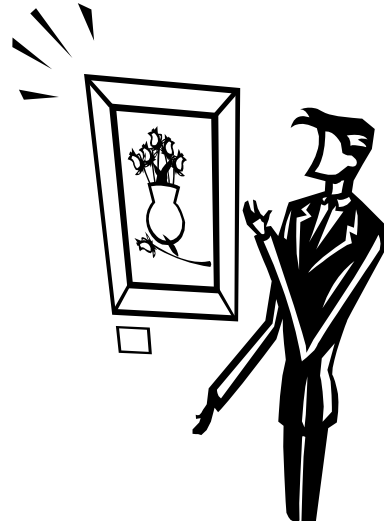
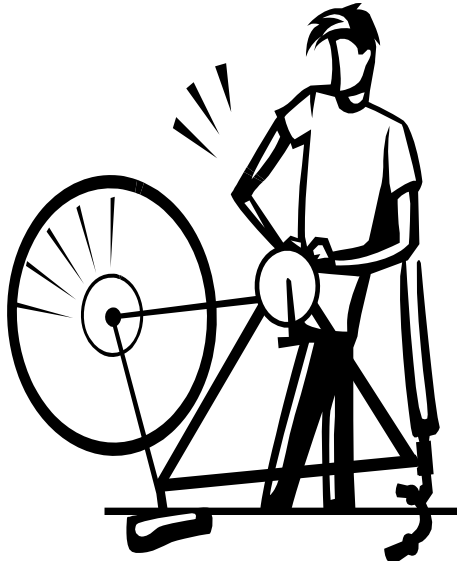


Ubevisst kompetent, man kan leve med det eller??





Bevisst ukompetent, kan man leve med det også eller?





Bevisst kompetent, her vil vi helst være

